

debatinterview | Journalist **Charlotte Rørth** har skrevet en bestseller om at møde Jesus. Bogen fik flere end 1000 til at dele deres egne oplevelser med hende, og de danner afsæt for ny bog om emnet. Mange vælger ikke at stå frem, fordi de frygter at blive latterliggjort, siger forfatteren

De, der har haft oplevelser, skal ikke tie, fordi de er bange for at blive chikaneret

AF ELSE MARIE NYGAARD
nygaard@k.dk

JOURNALIST CHARLOTTE RØRTHS bog om at møde Jesus strøg, til manges undren, direkte ind på bestsellerlisterne. Det er knap tre år siden "Jeg mødte Jesus. Bekendelser fra en modvilligt troende" udkom. Her fortalte hun om sin oplevelse med at møde Jesus, og hvordan hun efterfølgende søgte i historien, opsøgte forskere, præster og vejledere for at opnå en forståelse af, hvad det var, hun havde erfaret.

Siden er bogen solgt i mere end 22.000 eksemplarer i Danmark, hun er blevet en efterspurgt foredragsholder og siger, at der ikke går en dag, uden at mænd eller kvinder henvender sig direkte til hende for at dele deres åndelige oplevelser. Og så er der over 1000 personer, som har skrevet til hende.

Netop de mange henvendelser har nu dannet afsæt for opfølgeren "Vi mødte Jesus. Og hvad kommer det andre ved?", som udkommer på mandag. Her møder man blandt andet nogle af de mennesker, den første bog bragte hende i kontakt med. I forordet til den nye bog skriver Charlotte Rørth:

"Min mission er ytringsfrihedens. De, der har haft oplevelser, skal ikke tie, fordi de er bange for at blive chikaneret, føler sig alene eller mener, de formulerer sig for dårligt eller ikke ser sig som værdige til at være dem, der har modtaget oplevelserne."

● **Hvordan kan du i lyset af modtagelsen af din første bog og de mange foredrag mene, at der er et ytringsfrihedsproblem for mennesker, som har overnaturlige oplevelser?**

► Problemet ligger i den måde, der bliver lyttet på. Mange mennesker, som har haft oplevelser, er bange for at ytre sig, fordi de frygter at blive latterliggjort, set skævt til og hånet. Mange har takket mig for at åbne munden og sige noget, som de lige så godt kunne have sagt, men når de har prøvet, så er der blevet grinet ad dem. Jeg mener, vi har en forpligtelse til at lytte på en ordenlig måde. Der er mennesker med erfaringer som mine, der oplever, at selv ikke deres familie har lyttet ordenligt. Jeg mener, vi skal lytte med nænsomhed og varsomhed til de mennesker, som deler deres historie.

● **I bogen medvirker en række mennesker med navns nævnelse og fortæller om mystiske erfaringer. Hvordan har det været at få folk til at stå frem?**

► Det er kun et fåtal af dem, som har skrevet til mig, som har syntes, det var i orden at stå frem med navn. De fleste vil ikke, og jeg mener, det siger meget. Det er ikke, fordi de er nogle kyllinger, men fordi vi har at gøre med noget, som er rigtig vigtigt for mennesker og samtidig svært at formulere sig om. Det er oplevelser, som har gjort noget ved dem, og når man skal tale om dem, så bliver man sky. For mig var det vigtigt, at folk stod frem med navn i bogen, for ellers vil jeg indirekte være med til at cementere, at det her er et tabu.

● **Alle historierne i bogen har et kristent præg. Er det kun den slags erfaringer, folk har delt med dig?**

► Ja. De mennesker, som har skrevet til mig, skriver om oplevelser, som minder om min, eller er fra en kulturkreds som min, men der er ingen fællestrekk ved de mennesker, som har haft oplevelserne, ligesom der heller ikke er et mønster for, hvordan man lever med oplevelserne. Efter arbejdet med den her bog kan jeg ikke tillade mig at være fordommende. Skulle jeg have haft fordomme om, hvem der har på den her slags oplevelser, så er mine fordomme blevet gjort helt til grin.

● **På hvilken måde er oplevelserne vedkommende for andre?**

► De er med til at øge forundringen over, hvad et menneske er for en størrelse. Tænk, at potentialet inde i mennesket er så stort. Det, som er sket for mig, er ikke noget, jeg selv kunne spekulere mig til, men det er noget, som er skabt i mig og sammen med mig. Og forskerne siger, at over halvdelen af os på et eller andet tidspunkt i vores liv har oplevelser, som vi kalder religiøse, åndelige eller overnaturlige. Jeg var sikker på, at jeg var lidt sær, da jeg udgav den første bog, men efter bogen udkom, har jeg fået bekræftet, at jeg er helt almindelig med min oplevelse, og det har givet mig en stor trykthed. Jeg ved, at andre har fået den samme trykthed ved at læse bogen. Jeg tror, den nye bog kan mangedoble den her trykthed.

● **Oplever du, at der er plads til mennesker med erfaringer som dine i folkekirken?**

► Ja. Jeg har lige talt op. Jeg har holdt snart 160 foredrag og 115 af dem har været i folkekirkelig sammenhæng, og jeg har på nuværende tidspunkt 30 aftaler i kalenderen i år og næste år i sognekirker. En del præster synes, det er svært at tale om erfaringer, og der er en forlegenhed og usikkerhed, for vi har ikke haft en tradition for at tale om erfaringer, og det har betydet, at mennesker, der har haft erfaringer, ikke naturligt er gået til folkekirken. Det er mit indtryk, at det ændrer sig i mange kirker. Efter mit foredrag sker det ofte, at den lokale præst stiller sig frem og siger, at man skal være velkommen til at henvende sig, hvis man har haft oplevelser, man gerne vil tale om.

● **Der er mennesker, som føler sig provokeret over din vægtlægning på den subjektive erfaring. Risikerer man at skabe et slags troens A- og B-hold ved at fokusere på erfaringer?**

► Hvorfor bliver folk provokeret? Hvad er det, det tænder i dem? Jeg tror, det er tabet af kontrol kombineret med jantelov, og det er noget, jeg primært har mødt blandt akademikere og segmenter inden for kirken, men jeg er altså ikke finere, fordi jeg har haft de oplevelser, og jeg synes, det er en både nedladende og hoven holdning at have til mennesker, der har haft oplevelser, at tro, at vi føler os som værende mere værd, at vi føler os som værende mere værd. Jeg er ikke nærmere Gud end det menneske, som ikke har haft en oplevelse. Hvorfor skulle det være finere at erfare

Charlotte Rørth

► **Født i 1962** og er opvokset i København.

► **Hun blev uddannet** journalist i 1987. Hun har siden 2003 været ansat på Nordjyske, hvor hun primært laver store portrænterviews.

► **Charlotte Rørth** har tidligere skrevet bogen "Jeg mødte Jesus. Bekendelser fra en modvilligt troende", som er oversat til norsk, spansk, hollandsk og svensk, og til foråret udkommer den på tysk og finsk.

► **Hun bor i Aalborg**, er gift med journalist Uffe Westerberg og mor til tre sønner.

en oplevelse med nogle sanser og ikke med andre? Jeg lægger ikke en særlig vægt på oplevelser, jeg har blot valgt at skrive om dem og de mange refleksioner, de kan afstedkomme. Andre skriver om noget andet. Det er der da ingen rangorden i.

Personligt synes jeg, det kunne være dejligt, hvis jeg havde kunnet nøjes med at bruge mit hoved i den her sammenhæng, som jeg altid har gjort. Jeg har været vant til læringsprocesser, hvor jeg selv kunne være med og gå langs min viden, og det har været vildt provokerende for mig at få smidt en masse viden ind i mig, som jeg slet ikke havde kontrol over. Det var nemmere dengang, hvor jeg vidste, jeg selv havde kontrol over, hvad der blev hørdt ind i mit hoved og ind i min vidensbank.

ILLUSTRATION: RASMUS JUUL

FOTO: LEIF TUXEN

► **Tænk, at potentialet inde i mennesket er så stort. Det, som er sket for mig, er ikke noget, jeg selv kunne spekulere mig til, men det er noget, som er skabt i mig og sammen med mig.**

CHARLOTTE RØRTH, FORFATTER OG JOURNALIST

voxpop | Har den personlige, åndelige erfaring en særlig plads i vores tid?

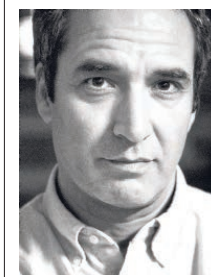

► **Kathrine Lilleør, forfatter og sognepræst i Sankt Pauls Kirke i København.**
– Foto: Jens Welding Øllgaard.

► **AT DER ER ET MENNESKE**, som fortæller om Kristus, og som så mange mennesker straks søger, bør være en inspiration og måske en anfægtelse ind i det statskirkelige, hvor vi i for høj grad har fået en tjenestemandskirke. Man taler om, at præsten har et job, og dermed bliver den personlige integritet, som ligger i, at det, man forkynder, er livsbærende, fortrængt.

Det, Charlotte Rørth gør, er, at hun sætter et "jeg" ind og forbinder det med Kristus, og det er jo ikke første gang i kirkehistorien, at vi er vidner til den form for vækkelsesforkyndelse. Det kan være en meget stor styrke at lægge vægt på den personlige erfaring, men der kan også være den svaghed, at der på kirken bageste række sidder nogle, som synes, Kristus overhovedet ikke er i deres liv. Mennesker, som i den grad føler sig valgt fra, fordi de ikke er i nærheden af at få en sådan erfaring.

Det kristne budskab taler ind i det mørke, hvor man overhovedet ikke kan se eller fornemme Kristus. Evangelierne forkynder et nærvær på trods af, at vi føler et fravær, og derfor er den personlige tro ikke det, de fleste folkekirkepræster bærer forrest i deres forkyndelse, men ritualerne i folkekirken er jo en ritualiseret erfaringsrække givet os som en lang overlevering af erfaring fra menighed til menighed.

► **Mikael Rothstein, lektor i religionshistorie, Syddansk Universitet.**
– Foto: Lasse Kofod/ritzau.

► **JA, HUN UDTRYKKER en drøm**, som er uhyre almindelig: "Tænk, hvis det er sandt, at man kan møde Jesus." Hendes fortælling er en form for populær kristendom, der lever i et lag under den formelle teologi. I mine øjne er det samtidig en form for kritik af protestantismen og udtryk for en ambition om at generobre det sanselige og sensuelle i religionen. Af samme grund synes hendes beretning også at trække på en fascination af det små-katolske.

Man må aldrig forveksle begivenhed med beretning. Mennesker i alle kulturer fortæller den slags historier. I videnskaben overvejer vi ikke, om det kan være et egentligt møde, for der er jo ikke grænser for, hvad folk har mødt af nisser, trolde, feer og rumvæsener. I forskningen er vi optaget af, hvorfor mennesker forestiller sig den slags, hvordan de producerer religion og med hvilke konsekvenser. Jeg tror, Charlotte Rørth er ærlig og oprigtig, men hun er et kultur- og samfundsprodukt og har produceret en mytologi, som har appel til mange. Formelt lever vi i et sekulært samfund, men mange mennesker er generelt lige så religiøse, som de altid har været.

► **Jakob Kvist, journalist og kreativ direktør på forlaget People'sPress.**
– Foto: Leif Tuxen.

► **JA, OG VI VILLE BESTEMT** også gerne have udgivet Charlotte Rørths bog. Hun skriver sig ind i en ny nysgerrighed, som opstår efter tre-fire årtiers tiltagende og accelererende sekularisering, hvor den fælles viden om teologi og kristendom har nået et nyt lavpunkt. I det forrige århundrede sejrede en rationel teologi med fokus på den rene nåde og uden plads til erfaringen. Det var en teologi, som kunne passe til et moderne rationalistisk verdensbillede, men den teologi er presset, og den klassiske dogmatik synes næsten forvitret, rent folkeligt.

Så nu starter vi på en måde forfra med det magiske. Det irrationelle, metafysiske felt med numerologi, clairvoyance, spøgelse og astrologi kører for fuld skruld og har tag i mange. Da vi samtidig lever i en individualiseret tidsalder, hvor min tro er lige så god som din tro, og autoriteterne falder som fluer, så er Charlotte Rørths erfaringer lige så gode som enhver professors udsagn.

Vi tager det for gode varer, når hun lidenskabeligt kan berette om sine erfaringer. Ikke 10 vilde professorer i hverken teologi, kvantefysik eller religionshistorie kan røkke ved hendes udsagn. Abonnerer man først på hendes fortælling, så er hun autoriteten i sin egen fortælling.

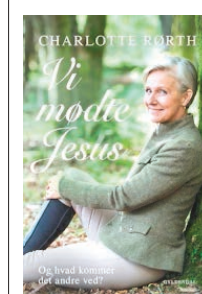
► **Thomas Reinholdt Rasmussen, provst i Hjørring.**
– Privatfoto.

► **DEN ÅNDELIGE ERFARING** har en plads i vor tid, men ikke nødvendigvis en særlig plads. Det er i høj grad folkekirken, som har taget imod Charlotte Rørth og givet hende taletid. Det kan være svært at forholde sig til en så subjektiv oplevelse som Rørths, men hun har fået plads, og der er blevet lyttet. Udfordringen ved at dele en så personlig åndelig erfaring er, at det let kommer til at stå som blot en æstetisk oplevelse. Jeg kan ikke bruge hendes umiddelbare erfaring til noget, men vi kan bruge hendes fortælling om erfaringen og refleksionen over den.

I kirken har vi 2000 års erfaring i åbenbaringer, og vi forholder os kritisk og spørger ind til dem, men på den anden side vil jeg aldrig anfægte et menneske, som har haft en personlig erfaring med Jesus eller Gud. I mine 18 år som præst har jeg vel haft en håndfuld samtaler med mennesker, som fortalte om oplevelser, der ligner Charlottes Rørths.

Vi har alle erfaringer, hvor vi oplever noget, som synes større end os, og det er kirkens opgave at kvalificere de erfaringer. Jeg tror, kirken skal være skrapere til at tolke vores hverdags erfaringer i Vorherres fortegn, for der er åbenbaringer af Gud hele tiden, og kirken kan blive bedre til at pege hen på de erfaringer fra hverdagslivet.

AF ELSE MARIE NYGAARD
nygaard@k.dk

Læs uddrag af bogen "Vi mødte Jesus. Og hvad kommer det andre ved?" på k.dk